

קונטרס

דְּבָקוֹת לַה'שֵׁם יִתְבָּרַךְ

יְגִלָּה מַעֲלֵת הַזִּכּוֹה לְדְבֵק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ
שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת
יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּנוֵי וּמִסֵּד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיה

רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הַפְתִּיכָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדַמוֹ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

* * *

בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב
גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ — חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב

Mesifita Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129-42nd street
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

קוּנְטָרִס

דְּבָקוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ וְ"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד): עֵקֶר הַתְּחַבְּרוֹת וּדְבָקוֹת
לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא
הַשְּׁעָר שֶׁדָּרְכּוּ נִכְנָסִים לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם הוּא
יִשְׁתַּמְדְּעוֹן לֵיהֶ. הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַכִּיר
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (זֶהר בֵּא מֵב):
בְּגִין דִּישְׁתַּמְדְּעוֹן לֵיהֶ, כְּדֵי שְׁנֻזְכָּה לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ.
וְאֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נְשֵׁא טז): מִיּוֹם
שֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ
דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׁנֻכְרִי
אוֹתוֹ, שְׁנֻדְבֵק עֲצָמָנוּ בּוֹ, שְׁזוֹ מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבּוֹ
תְּדַבֵּק" (דְּבָרִים י, כ), לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֵיזָה תְּעַנּוּג זֶה, אֵיזָה שְׁעִשׂוּעַ זֶה, כְּשֶׁאֲדָם
מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוְדַע וְעַד,

אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא
 בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ,
 אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמִתְבּוֹנֵן בְּתוֹךְ
 הַבְּרִיאָה, מִי מַחֲיָה וּמְהַנֶּה וּמְקַיֵּם אוֹתָהּ, הוּא בָּא
 לְיַד הַפְּרָה, אֲשֶׁר "וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּל־סֵם" (נַחֲמִיָּה ט,
 ו), הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ,
 כָּל הַבְּרִיאָה זֶה אֱלֻקוֹת. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'): הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ
 לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַשֶּׁכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, עַל
 הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמַּחֲיָה אֶת הַדָּבָר, וְאִם אָדָם זוֹכֵה
 לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ שֶׁל "דְּבָקוֹת לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ",
 שְׂמַדְבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֵין עוֹד זִיו וְחַיּוֹת
 וְדְבָקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה. כִּי סוּף כָּל סוּף מִי אָנוּ, מַה
 חַיֵּינוּ? כָּלוּם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין
 בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, וְהוּא מְחַיֵּנוּ, וְרוֹצֵה שְׂנוּזְנָה לְהַפְּרִיר
 וּלְדַבֵּר אֵלָיו. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
 סִימָן פד): הַתְּפִלָּה הִיא הַשַּׁעַר, שֶׁדָּרָךְ שָׁם נִכְנָסִים
 לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ רוֹצֵה לְשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אָנוּ מַחְפְּשִׁים וּמְבַקְשִׁים דָּרָךְ אֵיךְ לְרְאוֹתוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, אֵיךְ לְדַבֵּר אִתּוֹ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מט): הַתְּפִלָּה הִיא מְלַכּוֹת, כְּמוֹ

שְׁכַתוֹב (תהלים קט, ד): "וְאֲנִי תִפְלֵה", תִּפְלֵה זֶה לְשׁוֹן הַתְּחִבְרוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (בְּרַאשִׁית ל, ח): "נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתַּלְתִּי", וְאוֹמֵר עַל זֶה הַתְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַתְּחִבְרוֹת, כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא נִמְצָא אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְּנוֹ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כה): הַהִתְבּוֹדָדוֹת הֵיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מִהַכֹּל, דְּהֵינּוּ שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל צָרְכָיו בְּפִרְטֵי פְרֻטִיּוֹת הוּא מְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מַעֲלָה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה, שֶׁלֹּא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוֹ ו"ל רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, שֶׁנִּרְגֵּיל עֲצָמּוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא נוֹכַל לְהַפְרִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזוֹ "דְּבָקוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ", אֵינָה נֶחֱת רוּחַ גּוֹרְמִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁטְפָה סְרוּחָה שְׂבָה הַתְּלַבְּשָׁה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, חֵלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל, חוֹנֵרֶת לְהַפְרָה מְלֵאָה, שֶׁהֵיא חֵלֶק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָדָם מִתְּחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְצַעֵק: "אָבָא, אָנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, אָבָא, תִּתְגַּלֶּה אֵלַי, אָבָא, אֵינִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתָךְ, אָנִי רוֹצֵה רַק לְהַפִּיר אוֹתָךְ, אָנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמִי לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ", אֵינָה תַעֲנוּג

וְשַׁעֲשׂוּעִים גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל-יְדֵי הַדְּבוּרִים
 הַלְלוּ שְׁמִדְבַר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה
 וּמִתְחַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מְדַבֵּק עֲצָמוֹ אֶל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, זוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 אֹמְרִים עַל רַחֵל, שְׁפָל-כָּף הַשְּׁתוֹקֵקָה שְׂיֵהָיו לָהּ
 גַּם-כֵּן יְלָדִים, וּכְשֶׁנוֹלַד לְשִׁפְחָתָהּ בְּלֶהָה בֶּן, קָרְאָהּ
 אוֹתוֹ נִפְתָּלִי, עַל שֵׁם: "נִפְתּוּלֵי אֱלֹקִים נִפְתָּלְתִּי עִם
 אַחֹתִי גַם יְכַלְתִּי", אוֹמֵר עַל זֶה רַש"י הַקְּדוֹשׁ:
 נִתְחַבְּרְתִּי עִם אַחֹתִי לְזָכוֹת לְבָנִים, וְכֵן נִתְעַקְשְׁתִּי
 וְהִפְצַרְתִּי פְצִירוֹת וְנִפְתּוּלִים הַרְבֵּה לְמָקוֹם, הִיא
 בִקְשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּהְיֶה שְׂוָה לְאַחֹתָהּ, וְעִזַּר
 לָהּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁתְּפִלָּה זוֹ
 "דְּבָקוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", כְּשֶׁיְהוּדֵי בָּא לְיַדֵּי הַכֹּרֵה,
 שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ,
 וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זוֹ עֵקֶר "דְּבָקוֹת לְהֵשֵׁם
 יִתְבָּרֵךְ". אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל: אֲבָל אֵין זֶה קַל כָּלֵל
 וְעֵקֶר, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל, נוֹפְלוֹת לוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל
 גְּדֻלוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא מְלָכוֹת, בְּסוֹד אָנִי, כְּמוֹ
 שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים קט, כד): "וְאָנִי תְּפִלָּה", אָדָם צָרִיךְ
 לְהִגִּיעַ לְמְדַרְגָּה כְּזוֹ, שְׁפָל הָאָנִי שֶׁלוֹ יִהְיֶה רַק
 תְּפִלָּה. 'וְאָנִי תְּפִלָּה' — אֵין לִי בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלוֹם
 רַק תְּפִלָּה, לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר

רַבְּנוּ יו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב): אֲנִי זֶה
 הַנִּשְׁמָה, כְּשֵׁשׂוֹאֲלִים לְאָדָם: מִי זֶה? הוּא עוֹנֶה אֲנִי.
 וּמִי זֶה אֲנִי? הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּקְרָאת אֲנִי. שְׂזֵה מָה שֶׁדוֹד
 הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "וְאֲנִי תִפְלָה", כָּל הָאֲנִי — הָאֲנִי
 שְׁלִי זֶה רַק תִּפְלָה, אֵין לִי כְּלוּם בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דוֹד הַמֶּלֶךְ הַגִּיעַ לְשִׂיא
 הַמְּדַרְגּוֹת, שֶׁבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, זָכָה אֶל שְׁלֵמוֹת "דְּבָקוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ".
 וְלָכֵן אָמַר "וְאֲנִי תִפְלָה", כָּל הָאֲנִי שְׁלִי זֶה תִפְלָה,
 כִּי הַפֶּה אֶת הָאֲנִי לְתַבַּת אִי"ן, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ יו"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): כְּשֵׁאָדָם פּוֹגֵם,
 רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, בְּחֻטְאִים וְעוֹנוֹת וּפְגָמִים, עַל-יְדֵי-
 זֶה נִכְנָסִים בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וְאִזּוּ וְאֲנִי בְּתוֹךְ
 הַגּוֹלָה, הָאֲנִי שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָת, וּמִתְגַּבְּרַת עָלָיו
 מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, שְׁחוּשָׁב שְׂבִזָּה שִׁיעֲשֶׂה רְשָׁעוֹת
 לְשָׁנִי, בְּזֵה שִׁיגְנֵב וְיִגּוֹל וְיַעֲשֶׂק אֶת הַשָּׁנִי, וְיַעֲשֶׂה
 עוֹל לְזוּלָת, בְּזֵה הוּא יַצְלִיחַ, זֹו נִקְרָאת מַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה, הוּא רוֹצֵה לְמֶלֶךְ עַל הַזּוּלָת, לַעֲשׂוֹת לוֹ
 רְשָׁעוֹת, לְצַעַר אוֹתוֹ, לְדַבֵּר עָלָיו רַע, וּכְכֹל שֵׁאָדָם
 פּוֹגֵם, בָּאִים הָעֲנָנִים דְּמַכְסִין עַל עֵינָן, וּמְבַטְלִים
 אוֹתוֹ מִתִּפְלָה, בְּאוֹת מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וּבְמִקּוּם
 לְחֻשָׁב שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו

נִמְצָא, בְּמָקוֹם "דְּבָקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", לְבַטֵּל
 עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵה מַלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה, שָׂרָק הַקְדָּשָׁה מוֹלֶכֶת, מִתְגַּבְּרַת עָלָיו
 מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, שְׁחוֹשֵׁב שְׂיָכוֹל לְתֵן לְעֲצָמוֹ עֲצָה
 בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ אָדָם סוֹבֵל כָּל
 הַצָּרוֹת וְכָל הַיִּסּוּרִים וְכָל הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת,
 וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְאֵין לוֹ מְאוּמָה מִחַיָּו, וּמִסְתּוֹבֵב
 מִיָּאֵשׁ וְעֲצוּב, וּמֵר וְחִשָּׁף לוֹ הַחַיִּים, וְאֵינוֹ רוֹאֶה
 סוּף וְנֶקֶץ לְכָל צָרוֹתָיו, וּמִסְכֵּן אֵינוֹ רוֹאֶה אוֹר בְּקִצָּה
 הַמְנַהֲרָה, וְהַחַיִּים מְרִים לוֹ מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁאֵינוֹ
 יָכוֹל לְמַצֵּא אֶת עֲצָמוֹ, וּמִסְתּוֹבֵב נַע וְנָד בְּגִלוֹת
 גְּדוּלָה, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי יְגַמְרוּ צָרוֹתָיו. וְאֵינוֹ שֵׁם
 עַל לֵב, שְׂכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂשֻׁכַח אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים לֵא, כב):
 "וְהִיָּה כִּי תִמְצָאן אֹתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת, וְאָמַר
 בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצָּאֵנִי
 הַרְעוֹת הָאֵלֶּה", מִפְּנֵי שְׂאָדָם אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְכֵן הוּא סוֹבֵל צָרוֹת וְיִסּוּרִים.
 וְזֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה — לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ
 מִהַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַדְּכָאוֹנוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה
 וְהַעֲצָבוֹת, וְלְהַבִּיאֵנוּ אֶל תְּכֵלִית הַמְדְּרָגָה הָעֲלִיוֹנָה,
 שְׁנוֹזְכָה לְהַגָּאֵל גְּאֵלֵת עוֹלָם. וְאוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), שְׁחַרְבּוּ שֶׁל מְשִׁיחַ תְּהִיָּה תְּפִלָּה, מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל-יְדֵי שְׂיַחְדִּיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה, שְׁכַל הָאֲנוּכִיּוֹת שְׁלֵף, כָּל הַמְּצִיאוֹת שְׁלֵף תְּהִיָּה רַק תְּפִלָּה, וְאֲנִי תְּפִלָּה, שְׁעַל-יְדֵי-זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל "דְּבָקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ". אֲבָל אִם אָדָם חוֹטֵא, בַּר מִיָּנָן, מִתְּגַבְּרוֹת עָלָיו הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵן הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, שְׁעוֹשָׂה רְשָׁעוֹת לְזוּלָת, וְתָמִיד מְדַבֵּר אֲנִי וְשׁוֹב אֲנִי, הַגָּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת הוֹרְסוֹת אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי בָּזָה שֶׁהוּא מִתְּגַאֵה עַל הַזּוּלָת, נִהְרָס לְגַמְרִי. כִּי אִם אָדָם הִיָּה מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהִיָּה יוֹדֵעַ מָה אֲנִי, מָה חַיִּי, הִיָּה אוֹהֵב אֶת כָּלֶם, וְלָמָּה אָדָם שׁוֹנֵא אֶת אַחֵר, מִהִיָּכֵן נוֹבֵעַ שְׁאָדָם מַגִּיעַ לְשִׁפְלוֹת כְּזוֹ, שְׂיַדְבֵּר רַע עַל הַזּוּלָת, וַיַּעֲשֶׂה לוֹ רְשָׁעוֹת? אֵינן זֹאת אֱלֵא מִחַמַּת הַנְּאֻהָ וְהַגְּדִלוֹת שְׁנִכְנְסוּ בּוֹ, הָאֲנִי שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה, וְהַצְּדִיק הָאֱמֵת שְׁנִשְׁלַח בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, הוּא רוֹצֵה לְגַאֵל אֶת הָאֲנִי הַזֶּה, שְׁלֵא יְהִיָּה יוֹתֵר בְּגוֹלָה, אֱלֵא יְהִיָּה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת קִיא): "וּבּוֹ תִּדְבֹּק", וְכִי יָכוֹל אָדָם לְהַדְּבִק בְּשִׁכְנֵהָ, וְהֵלֵא נְאֻמָּר (דְּבָרִים ד, כד): "כִּי הֲוִי"ה אֱלֵקִיךָ אִשׁ אֲכֹלָה

הוא? אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם, שקורא ושונה ומנהגה מנכסיו, זה שנאמר עליו: "ובו תדבק". אדם זוכה ויש לו בנים ובנות, הוא נותן להם חנוף תורני, חנוף של אמונה, מחתן את בניו בגיל צעיר, כדי שלא ידעו מה זה חטא, משיא את בנותיו לתלמידי חכמים, משתדל שבניו יהיו תלמידי חכמים, בזה הוא מקיים "ובו תדבק". עוד אומרים חכמינו הקדושים (שם): "ובו תדבק", שתכבד תלמידי חכמים, ותנהג אותם מנכסיה; הצדיקים האמתיים, הדבוקים באין סוף ברוך הוא, שהם מיחדי הדורות, שהקדוש-ברוך-הוא שולח בכל דור ודור צדיק מיחד, שמקים תלמידים כאלו, המורים לעם ישראל את הדרך הנכונה, הדרך האמת, גלוי אלקות, להוציא את האנוכיות שלי מהגלות, ואני בתוך הגולה, ומעלה את האני שלי לתכלית המדרגה העליונה, "ואני תפלה", ואנו עוזרים להם, בזה אנו מקיימים "ובו תדבק".

ולכן עלינו להתחזק עתה ביתר שאת וביתר עז, מאחר שזכינו להתודע מהלמוד העמק של רבנו ז"ל, שמלמדנו דרך קלה איך לזכות ל"דבקות השם יתברך", שזה על-ידי — תפלה והתבודדות,

שְׁצַרִיכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְעָלִינוּ לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּתוֹרוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁגִּלָּה לָנוּ בַּסֵּפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שְׁמו), שֶׁהַסֵּפֶר שֶׁל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה, וּמֵאַחַר שֶׁהַסֵּפֶר שֶׁל כָּבֵר יֵצֵא בְּעוֹלָם, אָמַר: אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּלְמְדוּ אוֹתוֹ הַרְבֵּה, עַד שֶׁתְּהִיוּ בְקִיָּאִים בּוֹ מִמֶּשׁ. כָּל תּוֹרָה וּמֵאַמֵּר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, זֶהוּ לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, אֵיךְ לְהִגִּיעַ אֶל "דְּבָקוֹת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: הַסֵּפֶר הַזֶּה עֹשֶׂה אוֹתִי לִיהוּדִי; כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאֲדָם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ח:): בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד, בָּה מוֹדְדִים לוֹ. הָעֵקֶר זֶה הַמִּדּוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלָּנוּ, וּלְהִגִּיעַ לְדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל. וְזֶה הָיָה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵף אָמַר: אִם קִיִּסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים יְלָדֵיהֶם אֵלַי. כִּי הַיְסוּד בִּיְהוּדוֹת זֶה דֶּרֶךְ אֶרֶץ. וְאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ג'): דֶּרֶךְ אֶרֶץ קִדְמָה לְתוֹרָה; הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִגִּלָּה לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר (מִצְרַע נג:): אֲמַאי

אֵיךְ תִּוְרָה? דְּאוּרֵי וְגַלֵּי מַאי דְּהִנָּה סְתִים וְלֹא אֶתִידַע; הַתִּוְרָה מְגַלָּה מַה שְּׁסִתּוּם, כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה: דְּוִמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגִבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן הַתִּוְרָה מְלַבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְדוּמָם, יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְצוּמָח, יֵשׁ הֶלְכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְחֵי וְכֵן לְמְדַבֵּר, וְהַתִּוְרָה מְגַלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל. אֲבָל לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְלִמּוּד הַתִּוְרָה, צְרִיכִים דְּרַךְ אֶרֶץ, לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן צא): סְגֻלָּה לְהַתְמַדָּה — לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם; כִּי יֵשׁ שְׂשִׁים רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת לְתִוְרָה, וְכִמוֹ שְׂאָנוּ רוּאִים, אִם חֲסִרָה אוֹת אַחַת בְּסִפְרֵי הַתִּוְרָה, כְּבָר כָּל הַסִּפְרֵי תִוְרָה פְּסוּל, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים אֶת כָּלָם, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּל, וְצְרִיךְ לְמַצָּא אֶצֶל כָּלָם רַק אֶת הַטּוֹב, כִּי אִם יִחָסֵר יְהוּדֵי אֶחָד, כְּבָר כָּל הַסִּפְרֵי תִוְרָה פְּסוּל. וְלִכֵּן דְּרַךְ אֶרֶץ קְדָמָה לְתִוְרָה, עָלִינוּ לְמִסֵּר נַפְשָׁנוּ זֶה בְּעִבּוּר זֶה, וְלְאַהֲבָה אֶת הַזּוּלָת. וְלִכֵּן אוֹמֵר הָאֶר"י ז"ל, שְׂקִדָּם הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְתֵן צְדָקָה, שְׂאֵז זוֹכִים לְמִשְׁפָּט, שְׂשׁוּפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזָה מִשְׁפָּט — אִם אֵין בְּיַדֵּי אִיזָה כֶּסֶף גְּזוּלָה, וְאִם הֵלֵב שְׁלִי פְתוּחַ וְאִנִּי נוֹתֵן צְדָקָה, מִמִּילָא אֲנִי

מִבְטֵל אֶת הָאֲנִי שְׁלִי שְׁנִמְצָא בְּתוֹךְ מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה, וְאֲנִי זוֹכָה לְ"וְאֲנִי תִפְלָה", אֲנִי מִתְחִיל
לְהִתְפַּלֵּל, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רל"ט), שְׁעָקָר
הַדְּבוּר תְּלוּי בְּשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קכ"ב, ח):
"אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם", וְהָאֲרִי ז"ל תִּקַּן קֶדֶם הַתְּפִלָּה,
שְׁנִקְבֵּל עַל עֲצָמָנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ
כְּמוֹךָ", וְאִזּוֹ אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל, וְלִכֵּן דִּרְךָ אֶרְץ
קִדְמָה לְתוֹרָה. וְלִכֵּן נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל "סִפְר
הַמִּדּוֹת", וְאָמַר שְׂיִדְפִּיסוּ אֶת זֹאת בְּפוֹרְמַט קָטָן,
שְׁתַּמִּיד יִהְיוּ יְכוּלִים לַעֲיֵן בּוֹ, וְאָמַר שְׁזֵה עֲשֵׂה
אוֹתוֹ יְהוּדִי. וְכֵן נִתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל "סִפּוּרֵי-
מַעֲשִׂוֹת", שְׁלֵשֶׁה-עֶשֶׂר נִהְרִי אֶפְרָסִמוֹן, גְּלוּיִים
מַעֲתִיק יְחִידָה שְׁבִיחֵיָהּ, שָׂרָק מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יֹאמַר
עַל זֶה פְּרוּשׁ, שְׁנִבִּין אֶת הָעֵמֶק שִׁישׁ בְּתוֹכָם. וְאוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שִׁישׁ
בְּנֵי-אָדָם שִׁישָׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאֶפְלוּ שְׁמִתְפַּלְלִים
וְלוֹמְדִים וּמְקִימִים מִצְוֹת, אֲבָל זֶה בְּחִינַת שְׁנָה,
כְּמִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה (יְשַׁעִיָה כ"ט, יג), וְהִצְדִּיק
הָאֵמֶת מְעוֹרָר אוֹתָנוּ מִהַשְׁנָה הָעֵמֶקָה שְׁאָנוּ יִשְׁנִים
בָּהּ, עַל-יְדֵי סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת שְׁמִסְפָּר לָנוּ. וְלִכֵּן אִם
אָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, צָרִיף לְלַמֵּד "סִפּוּרֵי-

מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים מֵהַשָּׁנָה, עַד שְׁמֵת־חֵיל לְהִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה פ', סִימָן ז'): "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּהַנִּי"ה אֱלֹקֵיכֶם" (דְּבָרִים ד, ד) — דְּבוּקִים מִמֶּשׁ; אִם אָדָם מֵתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה, וּמֵתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֹכֶה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, שֶׁזֶּה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ. וְהִנֵּה אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ עוֹד אֶלְף שָׁנִים לְחֵיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לוֹ עוֹד זְמַן רַב לְחַזֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וּבֵינן כֶּף עוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְבַגְי-אָדָם, וּבֵינן כֶּף גּוֹזֵל וְעוֹשֵׂק עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים, מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת עַל הַזּוֹלָת, וְאֵינּוּ תוֹפֵס שְׂאִין לָנוּ בְּחַיִּים כְּלוּם, יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו), עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִי-הַיָּמִים-א' כט, טו): "כְּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ", וְהַלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלֶּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף; כֹּל-כֶּף מֵהַר חוֹלְפִים הַחַיִּים כְּצֵל עוֹף הַפּוֹרַח בִּיעָף. דוֹד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ, י): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה", כִּמָּה יֵשׁ לְאָדָם לְחֵיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם?! אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׂבָעִים שָׁנָה הֵם

כְּרַבֵּעַ שְׁעָה; וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׁבִשְׁבִיל רַבֵּעַ שְׁעָה, אָדָם יְכוּל לְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יחד, וְהָרִי הַמַּעֲלָה הַכִּי גְדוֹלָה וְעֲלִיוֹנָה הִיא: "וּבֹ תְדַבֵּק", כְּמוֹ דְבִק הַמַּדְבִּיק שְׁנֵי חֲפָצִים, וְאֵין יְכוּלִים לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וְאִם מִפְרִידִים בְּכַח, נֶעְקָר גַּם מִשֶּׁהוּ מֵהַחֲפֶץ הַשְּׁנִי — זֶה הַדְּבָקוֹת הָאֲמִתִּית, שְׂאֵין יְכוּלִים לְהַפְרִידוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם מִפְרִידִים אוֹתוֹ, סוֹחֵב עִמּוֹ אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. אֵיזָה נֶעַם, אֵיזוֹ עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל זֶה רוֹצֵה רַבְּנוּ ז"ל לְהַבְיָאֵנוּ. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם סְפָרִי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ. וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): הָעוֹלָם מְטַעֵה אוֹתָנוּ, וְאֵת זֹאת תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁזָכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהִתְדַוֵּעַ מִסְפָּרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", שֶׁהֵם אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", שֶׁהֵם מַעֲשִׂיּוֹת מְשֻׁנָּים קְדָמוֹנִיּוֹת, "סְפָרֵי-הַמְדוּת", מְדוּת נְעֻלוֹת, עֲלֵינוּ לְהִתְמִיד בָּהֶם, וְגַם לְרֵאוֹת לְעֹזֵר לְהַפְיֵצֵם לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה. כְּמוֹ שְׂאוּמֵר

מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לקוטי־הלכות, ברכות השחר, הלכה ה') על
 הַפְּסוּק (תהלים קיט, קמב): "צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", איזו צִדְקָה נִשְׁאָרֶת לְאָדָם לְעוֹלָם?
 כְּשֶׁמִּנְדֵּב עַל תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. אָדָם
 נוֹתֵן צִדְקָה לְעַנִּי, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, צָרִיךְ לִידַע
 שְׂאִין לְעַנִּי מַה לְאַכֹּל, וְהֵנָּה בָּאתָ וְעוֹרַתָּ לוֹ, נִתְּנָה
 לוֹ וְהַחֲיִיתָ אוֹתוֹ — אֵינן לְמַעַלְהָ מִזֶּה, אִךְ זֶה צִדְקָה
 רַגְעִית, כִּי לְמַחֵר הוּא שׁוֹב צָרִיךְ לְאַכֹּל וְאֵין לוֹ.
 וּמַה־יִּצְדֵּק שֶׁנִּשְׁאָרֶת לְעוֹלָם? זֶה הַכּוֹתֵב סְפָרִים
 וּמִשְׂאֵילָן לְאַחֲרִים. אִם אָדָם נוֹתֵן צִדְקָה לְהַדְּפֹסֶת
 סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל, זֶה נִקְרָאת צִדְקָה בְּכָל עֵת, נִתְּנָה
 לַיהוּדֵי סֵפֶר, הוּא קוֹרֵא בְּזֶה, הוּא יִשֵּׁן עִם זֶה, הוּא
 נוֹסֵעַ עִם זֶה, שְׂנִיתָ לוֹ אֶת כָּל הַדָּרָךְ הַחַיִּים. וְלִכֵּן
 הַצִּדְקָה הַכִּי גְדוֹלָה — לְתַתּ לְהַדְּפֹסֶת סְפָרֵי רַבָּנוּ
 ז"ל, וְלִהְיוֹת שֶׁסְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל יִלְכוּ וְיִתְפָּשְׁטוּ
 בְּכָל הָעוֹלָם. וְרַבָּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שֶׁהַלְמוּד
 הָעֵמֶק שֶׁלוֹ שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת יִתְפָּשְׁטוּ בְּעוֹלָם.
 וּמַה רַבָּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ? עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק
 בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יַעֲבְרוּ עָלָיו מִשְׁבָּרִים
 וּגְלִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְלַמֵּד בְּיָתֵר
 שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת סְפָרֵי רַבָּנוּ ז"ל,

שֶׁהֵם מְבִיאִים אוֹתָנוּ אֶל הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאִין שְׁלֵמוֹת לְאַחֲרָיו, שֶׁהִיא "דְּבָקוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ"; וְכִשְׁאָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוֹת, שְׂזָה מֵהַשְּׂמֵעִיק וּמִצִּיק לוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַיִּשּׁוֹת וְהַגְּאוֹת. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ ז"ע: אֵיךְ אָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ? רַק עַל-יְדֵי גְּאֹה, אִם אֵינוֹ מִקְּבֵל מֵהַשְּׂרוּצָה — מִתְּפֹצְצִים עֲצָבִיו, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי עַד שְׂיוֹצָא מִדַּעְתּוֹ, שְׂזָה כָּלֵל הַחֻטָּאִים שְׂשׁוֹבְרִים אֶת הָאָדָם, וְזֶה בָּא מִדְּחִיקַת הַשְּׂעָה. וְאֹמֵר מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, הַלְכָה ה'), שְׂעַל-יְדֵי דְּחִיקַת הַשְּׂעָה מְגִיעִים לְכָל הַחֻטָּאִים שְׂבַעוּלָם. וְלִכֵּן אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, אֶלָּא לְהַמְתִּין עַד שְׂמִקְבֵּל מִבְּקָשׁוֹ. וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ'), שְׂגַם בְּתַפְלָה אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, שְׂאֵתָה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מִכְּרַח לַעֲשׂוֹת לִי מֵהַשְּׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ, אֵין דְּבַר כְּזֶה מִכְּרַח, מִבְּקָשִׁים בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְאִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לָאוּ — לָאוּ. וְאֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת סד.): כָּל הַדּוֹחֵק אֶת הַשְּׂעָה — הַשְּׂעָה דּוֹחֶקתּוֹ, וְכָל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשְּׂעָה — הַשְּׂעָה נִדְחִית מִפְּנֵיו; אָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְסוֹד הַבְּטוּל,

לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁאִינוּ
 רוֹצֵה מְאוּמָה, רְצוֹנוֹ רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז
 כָּלֶם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו, כְּמוֹ שְׁאוּמֵר הַתְּנָא (אָבוֹת ב,
 ד): 'בְּטֵל רְצוֹנֵךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שְׂיִבְטֵל רְצוֹן
 אַחֲרָיִם מִפְּנֵי רְצוֹנֵךְ'; עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת,
 אָדָם מַגִּיעַ לְדִרְגָּה כְּזוֹ שְׁאִינוּ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְזֶהוּ שְׁאוּמֵר רַבְּנֵי ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נב), שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ
 עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת לְבִטּוּל כְּזֶה, שְׂיִהְיֶה בְּטֵל
 בְּמַחְזֵב הַמְּצִיאוֹת, שְׁאִינוּ רוֹצֵה וְאִינוּ שׁוֹמֵעַ רַק
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵו הַמְּדַרְגָּה הֵכִי עֲלִיוֹנָה
 בְּ"דְּבָקוֹת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ". וְאוּמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצו) עַל דְּבָרֵי הַתְּנָא (אָבוֹת ב, יג):
 'וּכְשֶׁאֲתָה מִתְּפִלָּל אֶל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קִבֵּעַ אֶלָּא
 רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא'; קִבֵּעַ
 הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, לְשׁוֹן "וְקִבֵּעַ אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁ"
 (מְשָׁלִי כב, כג), שְׁכָּל מָה שְׁרוּצָה — הֵן פְּרִנְסָה
 וּבְרִיאוֹת וְכוּ', אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲשֶׁר זֶה
 מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַכְזָבָה גְּדוּלָּה, וְזֶהוּ שְׁאוּמֵרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת לב:): כָּל הַמְּעִין בַּתְּפִלָּתוֹ,
 בָּא לְיָדֵי כְּאֵב לֵב; וְאוּמֵר רַש"י, שְׁאוּמֵר שְׂמִכְרָחִים
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, אֲזִי נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי. וְזֹאת רַבְּנֵי ז"ל

רוֹצֵה לְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ, אֵין אָנִי, תִּקַּח אֶת הָאָנִי, וְתִהְיֶה אוֹתוֹ לְאִיִּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבָעוּלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לֹא לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ, וְלִקְבֹּל אֶת הָאֵמֶת מִמִּי שְׁאֲמַרְהָ, וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַצַּדִּיק שְׁמַעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְאִיךָ זֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה? עַל-יְדֵי שְׂמִחַתְּשִׁים וּמְבַקְשִׁים וּמוֹצְאִים בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְכַמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שֶׁזֶה מֵה שְׁאוֹמֵר דָּוֵד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רֶשַׁע וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ שְׁהִפְסוּק מִזְהִירָנוּ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְלִחְפֹּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל אֶחָד עוֹד מַעֲט טוֹב, וְאֵז "וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, בְּאֲשֶׁר עָלָה מִמְּדַרְגָּתוֹ; כִּי בְּכָל יְהוּדֵי יֵשׁ מַעֲט טוֹב, וְאֵף הִרְיָקֵנִין שְׂבָף מְלֵאִים מִצְּוֹת (בְּרִכּוֹת נז.), וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ד.), יִשְׂרָאֵל אֶף-עַל-פִּי שְׁחָטָא — יִשְׂרָאֵל הוּא; צָרִיכִים לְמַצָּא הַטוֹב שְׁבָכֵל אֶחָד, וְזֶה בְּטוֹל הָאֲנוּכִיּוֹת שָׁלוֹ, אֵין מִשְׁגַּל אָנִי, הָאָנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת "וְאֵנִי תִּפְלָה", אֲשֶׁר זֶה מְדַרְגַּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ. וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיאָנוּ, וְזֶה יִכְנִיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ שְׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק

ב', סימן פג): מְשִׁי"ח לְשׁוֹן מְשִׁי"ח אֱלֹמִים, שְׂיִפְתַּח
אֶת הַפֶּה לְכֹלֵם, שְׂיִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבַר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַמִּתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּבֹא תָמִיד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא,
וְכָל צָרְכָיו מִבְּקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז יִהְיֶה הַכִּי
מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּכֹא!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
יעקב בן יהודה ז"ל
נלב"ע ד' בשבט ה'תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות
זוהרה בת בידה
ציון בן זוהרה
חיה בת זוהרה
שמואל בן זוהרה
הדסה בת זוהרה
רותי בת זוהרה
יהודה בן זוהרה
לין בת זוהרה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ויזכו לפרנסה בשפע ובנקל
ולבריאות השלימה ברמ"ח איבריהם ושס"ה גידיהם וכל
כוחות הגוף, ולאריכות ימים ושנים טובות ולנחת מכל
יוצאי חלציהם ולחזרה בתשובה שלימה, אכי"ר

תפלת הדרך

בכל פעם כשאתה נוסע בדרך, תאמר תפלה זו, ועל-ידי-זה תנצל מתאנת דרכים ומכל מיני רע המתרגשים לבוא. ותחזור בשלום לביתך, בריא ושלם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותצעידנו לשלום, ותסמכנו לשלום, ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום, ותחזירנו לביתנו לשלום. ותצילנו מכל פל אויב ואורב ולסטים בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה דינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותשמע קול תחנונינו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה.

כי' מלאכיו יצוה לך' לשמרך בכל דרכיך:
ויצקב הלך לדרך, ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יצקב פאשר ראם: מחנה אלהים זה, ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

בשם יי אלהי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפקלי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרום בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לבננו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-הפציר-
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף-
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני-
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני-
 בל-אמוס: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישפן לבטח: י | לא-תעזב נפשי לשאול-
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח-
 חיים שבע שמהות את-פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי הַטְּאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֹתַי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשֹׂדֵי בְּתֵרֵבְנֵי קִיץ סָלָה: ה הַטְּאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן הַטְּאָתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מַצָּא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצַּרְנִי
 רַנִּי פִלְטָה תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁבֵּלְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אֵינְעָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמִתְגַּוְרָסֵן עָדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרִשָּׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־הַטְּאָתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | וַיִּחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יַעֲזוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגִּדִיל עָלַי
עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְחַקִּימִנִי וְאַשְׁלֵמָה לְחַם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-הִפַּעְתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֶה אִיבִי
עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֵּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעֵת מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קָרַח: ^ב כַּאֲזַל תַּעֲרוֹג
עַל-אֶפְיָקֵי-מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מִתִּי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם
וְלַיְלָה כַּאֲמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶק
אֲדַדָּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה קְמוֹן
חוֹנֵנִ: ^ו מַה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֶץ יְרֵדָן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ^ח תַּהוֹם-אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יַעֲזוּה יְהוָה | חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַחְקֵר אֱלֹהִים בְּלַחֵץ אוֹיֵב: * בְּרִצְחָ |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי עוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָל־הַיּוֹם
 אֵיחָ אֱלֹהֵיךָ: ** מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְקַמֵּי
 עָלַי הוֹחֵלֵי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹרְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצֵחַ אֱלֹהֵי־תִשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאֹיְבֵי | אֱלֹהֵי מַמְתְּקוּמִי תִשְׁנֹבְנֵי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעָלֵי אֲוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמוֹם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֵוֹן יִרְצוּן וַיִּבּוֹנְנוּ עוֹרְהָ
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֱלֹהֵי־תַחַן
 כָּל־בְּנֵי אֲוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרִבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהִים אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדִי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֱלֹהֵי־תַהֲרֹם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וַחֲזוּרֵי־דָמוֹ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־חַמְדָּה כָּל־חַמְדָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה
 יניעון לאכל אס-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר עזך וארגז לבקר חסדך פי-חיית משגב לי
 ומנוס ביום ער-לי: יח עזי אליך אזמרה פי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי *
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים ונאזין
 אל: ג ביום ערתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתני ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה ננינתי בלילה
 עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנה | אדני ולא יסיה לרעות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל
 אסקפין באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה פי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרפך מי-אל גדול
 פאלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוד מים | אלהים ראוד מים יחילו אף ורגזו

(* באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־הצציה יתהלכו: ט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ פים ורפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־כא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 פחציר וחרף: ו בפקר יציץ וחרף לערב ימולל
 ויבש: ז פ־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורחבם עמל ואון פ־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 פימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹלוֹ זְמַרוֹלוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ כְּנִי
תַּמִּיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְּתֵי
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זַרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַנַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְלֵ נַחֲלַתְכֶם:
יב בַּהֲיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
יד לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיִּזְכֹּחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחֵי וּלְגַבִּי אֶל־תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטְהַלְחֵם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לַפְּנִיָּהִם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכַר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרֹל בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בֹּא־דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קְנִיָּנוּ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ

וְזָקְנוּ יַחֲפָם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמַר
 בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְּתִים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 הַשֹּׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דִּנְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
 צִפְרֵדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 בְּנִים בְּכַל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אִשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפָנִים וַתֵּאֱנַתֶם וַיִּשְׁבֹּר עֵץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֶּף וְזָהָב וְאִין בְּשַׁבְטָיו פּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאִשׁ לְהֹאִיר לְיֵלֶה: מ שָׁאַל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָהֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעַם: מא פָּתַח צוּר
 וַיּוֹבִיבוּ מַיִם הִלְכּוּ בַּעֲצוֹת נֶחֱר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת־אֲבֹרְהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
 בְּשֵׁשׁ־יָמִים בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֵצוֹת
 גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-פכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 פנרותינו: ג כי שם שאלונו שובנו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחה
 ירושלם תשבח ימיני: ו תרבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד פה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: